

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

3. Miejscowość

KARÓW

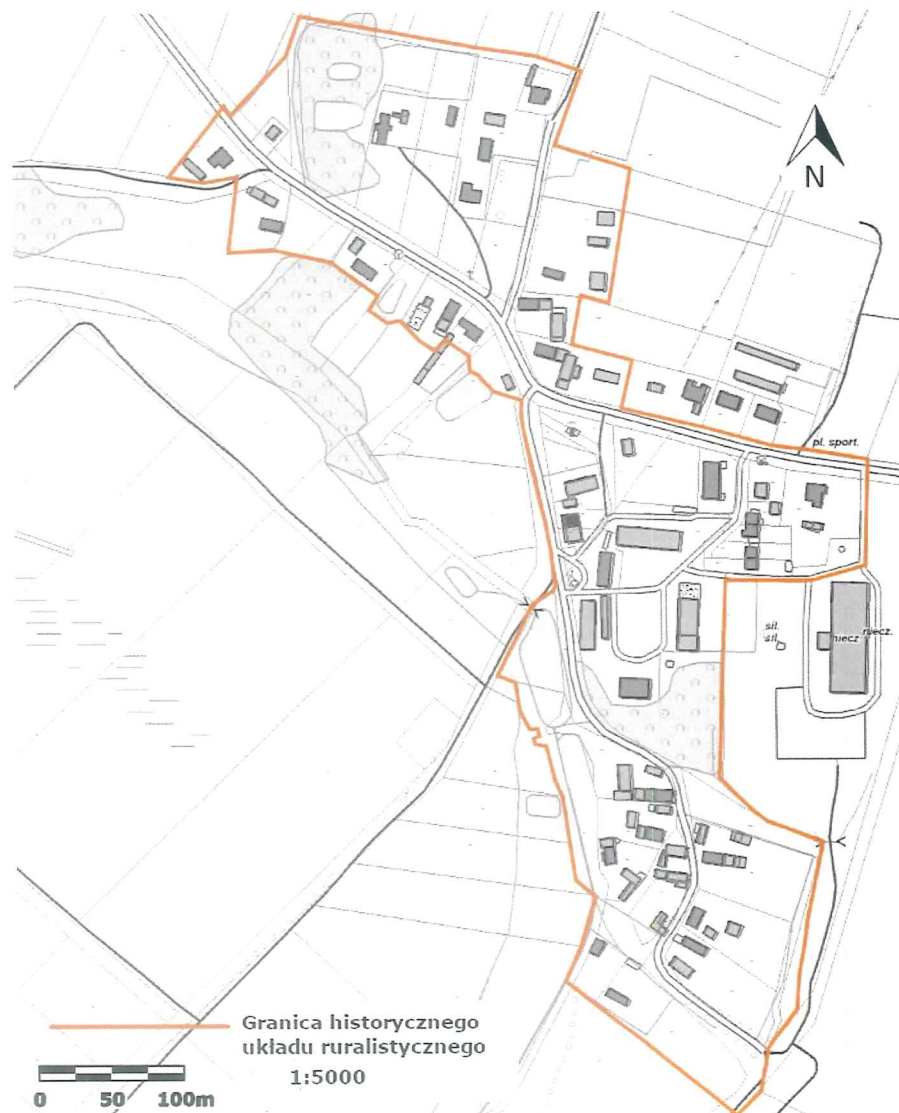
1. Nazwa

HISTORYCZNY UKŁAD RURALISTYCZNY WSI

2. Czas powstania

1375 r.; XIX w.; pocz. XX w.

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

obszar wsi

5. Przynależność administracyjna

województwo dolnośląskie

powiat górowski

gmina Niechlów

6. Współrzędne geograficzne

N: 51°39'57", E: 16°18'51"

7. Użytkowanie obecne

mieszkalne
rolnicze

8. Stan zachowania

4

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Nazwy: Grosen Karow (1375), villa Karow (1580), Kara (1670), Karauf (1679), Karaw (1687/1688), Kahrau (1791, 1830, 1845-1945)

Historia: Wieś o metryce średniowiecznej (pierwsze wzmianki – 1375 r.). W 1765 r. stanowiła własność majora von Stentsch. Wówczas wśród mieszkańców wsi wymieniano 12 zagrodników, 6 wolnych zagrodników. W k. XVIII w. Karów należał do rodziny von Massow. W miejscowości odnotowano dwa folwarki, w tym jeden z siedzibą szlachecką, szkołę. Wieś była zamieszkiwana przez 3 służebnych kmiaci, 2 wolnych, 13 omłockowych zagrodników, 14 chałupników. Przed 1830 r. majątek stał się własnością rodziny Rauthe. Wtedy też wymieniono browar, gorzelnię. Od 1875 r. dobra przeszły na własność rodziny Hollman, a od 1921 r. do czasów II wojny światowej były w posiadaniu Ernsta Urbanczyka. Karów to niewielka wieś w typie wielodrożnicy. W środkowej części miejscowości ulokowany jest zespół dworsko – folwarczny z relikdami parku stanowiący dominantę przestrzenną w krajobrazie. Zabudowania folwarczne rozlokowane są wokół czworobocznego dziedzińca. Na płn.-wsch., poza głównym podwórzem, znajdują się budynki mieszkalne przynależne go folwarku. Obiekty gospodarcze i mieszkalne pochodzą z II poł. XIX w. Po pdł stronie majdanu usytuowany jest, pochodzący z IV ćw. XIX w. dwór od wsch. pdł. i zach. otoczony parkiem. Na płn. – zach. od założenia folwarcznego znajduje się cmentarz ewangelicki z II poł. XIX w. stanowiący obecnie teren zielony ze skupiskami drzew.

Historyczną zabudowę wiejską tworzą, lokowane po obu stronach swobodnie przebiegających dróg, zagrody z obiektami pochodzącymi z k. XIX, pocz. XX w. Są to skromne budynki murowane o prostych, zwartych bryłach, opartych na rzutach wydłużonych prostokątów, kryte stromymi dachami dwuspadowymi, z pokryciem z dachówki karpiówki w kolorze ceglonym matowym lub dachówki zakładkowej, o elewacjach wykończonych tynkiem lub ceglanych. W zabudowie wsi wyróżnia się wieżowa stacja transformatorowa. Po zach. stronie miejscowości znajduje się kilka zbiorników wodnych.

Istniejące zagrożenia: rozbiórka historycznej zabudowy, przebudowa historycznych obiektów w sposób powodujący naruszenie ich tradycyjnych wartości, lokowane nowych obiektów w obszarach i w sposób naruszający historyczną kompozycję oraz układ, w miejscach historycznie nieuzasadnionych, wprowadzanie zabudowy w obszary historycznie niezabudowane, w szczególności na zatyla działek, dogęszczanie zabudowy, budowa nowych obiektów w ahistorycznej formule, z zastosowaniem materiałów wykończeniowych i kolorystyki obcej lokalnej tradycji budowlanej.

Postulaty konserwatorskie, bibliografia, źródła, materiały kartograficzne w zał. nr1.

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

mgr Beata Basa Miodyńska
sierpień 2024 r.

